

que ja 't consta qu' eran molts,
—Mentres d' aquestas floretas
existeixi un xich de pols,
no 't faltará 'l meu carinyo—
replicavas ab passió.

Y al obrir avuy la capsa,
sepulcre de tot recort,
han rodolat per mas galdas
dos llágrimas de dolor
y m' ha semblat que al posarse
sobre las flors, fetas pols,
y al sentir sols lo contacte
d' aquellas gotas de foch,
en un instant recobressen
sa hermosa forma y color
desitjant tirarte en cara
ta inconstancia y desamor
y que 'ls clavells se tornavan
d' un carmí més viu y fort
com si 's donguessen vergonya
de ton perjuri traydor.

JAPET DE L' ORGA.

Esquellots

Va reunir-se 'l concell de disciplina de la Escola provincial de Bellas Arts, y 'ls alumnes del celeberrim Sr. Díaz de Capilla van ser passats per las baquetas.

Y es fama que l' inepte professor enviat á Barcelona pel govern de Madrid, apelant als recursos de la mes fina diplomacia, demaná pietat y misericordia... *para aquellos muchachos tan simpáticos, que en un momento de extravío...* varen conèixer qu' ell no servia per ensenyarlos res... mes que l' orella.

Pero ni 'ls alumnes se varen con moure davant de aquest rasgo de benignitat, ni 'l Consell de Disciplina tampoch.

Los alumnes deyan:—No necessitem un professor que 'ns tinga llástima, sino un catedràtic capàs d' ensenyarnos.

Y 'l Consell vá decidir amonestarlos á tots y condemnar á cinch á la pèrdua del curs.

Una reflexió se m' ocorre y es la següent.

La manera més segura de perdre 'l curs està en assistir á la classe de un professor que no coneix ni un borrall de las assignaturas que ha d' ensenyar

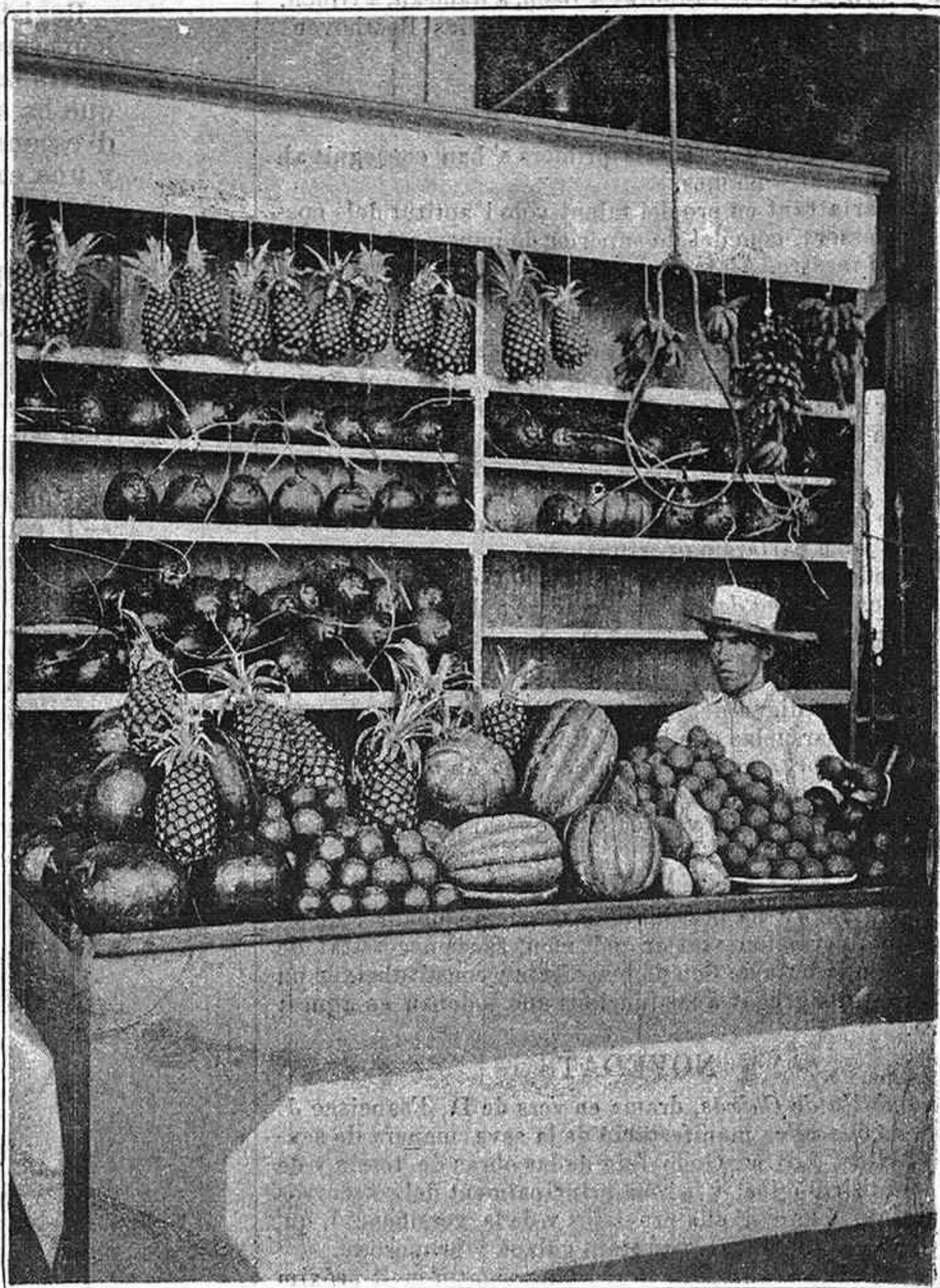
Ab un professor de tal conformitat, no sols es lo curs lo que 's pert, sino fins el temps.

Per aixó 'ls alumnes en massa, agafant las carteras, varen sortir de la Llotja, á quatre de fondo, en perfecte estat de disciplina, sense promoure 'l mes mínim escàndol, y fermament resoltos á no tornarhi.

Lo Sr. Díaz de Capilla s' ha quedat sol, ab los banchs y las taulas. En lloch de donar la lliçó, l' ha rebuda.

Se parlava entre varios professors de un dels as

ISLA DE CUBA

Un puesto de fruya.

sumptos que actualment més preocupan l' atenció pública.

—¿Qué se sab del naufragi?—preguntava un d' ells.

Y un altre li responia:

—¿A quin naufragi 's refereix? ¿Al de la Escola? Aquest ha sigut tremendo: no s' ha pogut salvar res.

Tots los interlocutors varen quedar sumits en las més negres preocupacions.

Mentrestant los alumnes en massa s' encaminavan al local del carrer del Call, ahont alguns amih de 'n Pellicer han instalat una càtedra lliure de dibuix natural y antich, baix la direcció del aventajad artista catalá.

La inauguració del curs sigué solemne, y conmovedora. La ensenyansa será allí gratuita y no cal dir si resultarà profitosa, estant á càrrech de un dibuixant tan eminent.

Un dels alumnes deya:

—Lo Concell de disciplina 'ns ha amonestat, no saltres ens tirém trona avall y avuy ens casém ab lo senyor Pellicer.

Y ara vegis com fins los xicots de Llotja, quan arriba 'l cas, tenen més enteresa de caràcter que